

κρύπτονται στα σπάχνα του καμμιάν άστειρευτη πηγής.

Στη Ναυπακτία δέν βόσκειται χωριό χωρίς τό κεφαλάρι του τό άνθηρό, μολονότι τά άλλα δάση άνηλεώς κόπτονται. Οί δασικοί λεγόμενοι χωροφύλακες τίποτε δέν κάνουν στη τόση φθορά τών δασών, ή όποία δλόκληρα χωριά θά ξεκληρήση με λίγα χρόνια.

Στην Άκαρνανία άφόνουν άθικτα και τά δάση τών βελανιδιών. Πολλά χωριά γυρίζουν από τό βελανίδι. Έκει τό δάσος είναι κοινοτικό. Πάνε όλο και συναζούν. Όφελείται περισσότερο όποιος έχει περισσότερα χέρια στην οικόγένειά του.

Ένας είχε 11 κόρες! Είχε όμως χέρια πολλά. Έκέρδιζε μερικές χιλιάδες από τό βελανίδι, τό όποιον χρησιμοποιείται για κατασκευή βαφής. Έπάντρεψε με αυτές την πρώτη κόρη του. Τόν δεύτερο χρόνο με την βοήθειά και της παντρεμένης άποκατάστησε και την δεύτερη και καθεξής.

Στό τέλος όλες οι παντρεμένες, και με κανένα παιδάκι άν είχανε μεγαλούτσικο, έβοήθησαν την μικρότερη και την πάντρεψαν καλύτερα.

ΑΠΟΔΩΤΙΑ

Όριστικά χώρα του ώριό πρέπει να όνομασθή ή Ρούμελη.

Έτσι προσαγορεύουν και τόν δάσκαλο οι μαθηταί καμμιά φορά. Σέ μερικά μέρη τό Κύριε θεωρείται κοροϊδία.

— Από πού είσαι παιδί μου; Έλεγα κάποτε σ'ένα τσοπανόπουλο, πού περπατούσε άγέρωχα χωρίς να καταδεχτή καν να ρίξη μιá ματιά στον ξένο πού πέρναγε απ' τό μέρος του.

— Τι λές εύρέ; μου άπαντξ.

— Από πού είσαι;

— Από την Βετουπχάστα! μου έκσπερνδονίξει άρειμάνια και προχωρεί.

Η Βιτουψίστα, ή Αγόρανη, ή Ανδρίβιστα, ή Λιμνίσια, ή Ασπριάς, είναι χωριδάκια χωμένα σε μιá μεγάλη χούνη.

Η Βετολίστα και ή Λομησινα είναι οι πρωτεύουσες της Άποδωτίας. (Οί Άποδωτοί ήταν έθνος Αίτωλικό). Η πρώτη έχει πολλές καρύες ή δεύτερη έχει δάση καστανιές.

Άλλά ή Έλετσού είναι γραφικώτατο χωριό, κάτω από βουνά έλατοφόρα, με δάσος άπειρακτο, με έκκλησια ώραία, με σπιτάκια καλά.

— Έάν Βελγικό χωριό, μου έλεγε ένας υπάλληλος, χωρίς να ή πάει κι αυτός στο Βέλγιο.

Κάτω στο νότιο μέρος είναι ή Δέλγα, ή Γρανίτσα, τά Κουτσογιαννείκια, χωρικά κοινότατα, χωρίς κανένα ιδιαίτερο.

BENETIKO

Έτσι λέγεται ή παραλία της Ναυπακτίας. Μνημείο κι αυτό της περασμένης δυνάμειος της νύφης του Άδρια. Άκόμα και σήμερα στο Μοριά και στη Ρούμελη δίνουνε κάποτε τά όνόματα Βενέτω και Βενετία στα κορίτσα τους, και ακόμη γίνεται λόγος στα παραμύθια για Βενέτικους καθρέφτες και Βενέτικα όλωριά.

Άλλά πώς περνούν τά χρόνια! Πολλά Βενετικά κάστρα τά άποδίδει σήμερα ο λαός στους παλαιούς Έλληνες. Ο Βενετσάνος έσθήθησε σαν οικία. Και τό αισθάνονται μερικοί πού ξέρουν τόν κόσμο λίγο.

Μιά φορά ένας άνιψιός έδειξε στον συγγενή του, πού τόν έσυμβούλευε να μαζευτή και να άποχτήση χρήματα, τά Βενετικά κάστρα λέγοντας:

— Έδώ ήτανε ο Βενετσάνος πού έχτισε κάστρα

και τείχια και σήμερα κανένας δέν τόν μολογάει, ούτε τόν ξέρει κανείς, και μου λές έμένα να κάνω βιός... χά χά χά! του ντουνιά τό βιός θά μείνη στο ντουνιά!

Τό Βενέτικο πού διακρίνεται εις τό άπάνω και τό κάτω, είναι πολλά χωριά, πού υπάγονται σήμερα στον δήμο Ναυπακτίδος.

(Ακολουθεί)

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

ΤΑ ΝΗΣΑΚΙΑ

Όρα καλή μορφόνισα, ψηλά στον ούρανό λευκά νησιά τά σύννεφα, νέφια κι' έσά; στο κύμα σάς περιχύνει δλόγυρα τό φώς τό δειλιτό με μενεξέδων άμορφιάς με και με' σιμάτων κοίμα.

Σάς φέρνει ο μπάτης του πουρνού άλλων νησιών φιλά κι' άσπρα πανιά ξεπλώνει σας τά σύννεφα ως τάστέρια και στο γοργό κυμάτισμα, μες τη χρυσή άντηλιά του ταξείδιού οι κάβοι σας ξανοίγουν άπονέρια.

Καμμιά ζωή άπάνω σας ή αύγουλα δέν ξυπνξ, μόνο δνεύρου ίσκιώματα τριγύρω σας χωμένα, κι' άν κάποιαν ώρα μιá φωτιά στην άμμο ξαγρυπνξ είναι βαρκούλα στο γιαλό, κι' δξω πανιά άπλωμένα.

Βέλος

ΝΙΚΟΣ Γ. ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΣ

ΕΥΡΥΠΙΔΗ

ΜΗΔΕΙΑ*

Ποιητική μετάφραση ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗ

(Συνέχεια)

Τό βαρύ τό λάθος μου ήταν τότε

Τό πατρικό τό σπίτι μου νάφησω, βάση βάζοντας σ' ενός Έλληνα τά λόγια Που έγω θάν τόν εκδικηθώ με τό θεό μου: Γιατί ούτε στη ζωή θά ιδή πλιό τά δικά μου Παιδιά, ούτε με τη νίνουρη άλλα θάποχτήση Γιατί κακή'ναι και κακό της πρέπει τέλος Με τό δικό μου τό φαρμάκι ναποθάνη. Τόσο μωρή, μικρόψυχη κ' ήμερη τόσο Κάνεις μη με θαρρεί' παρα είμαι στους όχτρούς μου Άνήμερο θεριό και πρόβατο στους φίλους, Τρισένδοξη ζωή γιατί έχουν τέτοιοι άνθρωποι.

ΧΟΡΟΣ:

Στό λέω—άν εμπιστεύτηκες τά λόγια σου σ' έμένα, Τους νόμους τους ανθρώπινους σεβάζοντας και σένα Για να ώφελήσω— απ' όσα λές κακό μην κάνης ένα!

ΜΗΔΕΙΑ:

Του κάκου πών τά λόγια σου' όμως έχεις δικιο, Γιατί δέν έπαθες ποτέ τά όσα παθίνα!

ΧΟΡΟΣ:

Και μάννα έσύ τολμας να σφάξης τά παιδιά σου; ΜΗΔΕΙΑ:

Μά έτσι κατάκαρδα τόν άντρα μου θά κάψω.

ΧΟΡΟΣ:

Και σύ του κόσμου θά είσαι ή πλιό δυστυχισμένη! ΜΗΔΕΙΑ:

Έμπρός! Τά λόγια σου περιττά την ώρα έτούτη (Στη Νέννα της):

Τρέχα κ' έδώ τόν Ίάσονα φέρε μου τόρα, Σε κάθε μου περίσκαση έσύ ή πιστή μου,

* Η άρχή του στο 108 φύλλο του «Νουμά».

Και λόγο μην ειπής τί έχω στο ναυ τό κάνω, Την κυρά σου άν άγκαπξ; κι' άν γυναίκα έπλάστης. (Φεύγει ή Νέννα)

ΧΟΡΟΣ:

Στροφή: Παιδιά τών μακαρίων θεών και του Έργαθέα έγγόνια, Που τρισυτυχημένοι: ζήτ' απ' τά παλιά τά χρόνια, Κι' από μιās χώρας ίεράς κι' άπόρθητης τρυάστε Καρπούς σαφίας τρισένδοξης, ενώ άλαφροπατάτε, Παντοτεινά περήφανοι σ' όλόκληρον αίθέρα Πετώντας, στών έννεα άγνών Μουσών την κατοικία, Τών Πιερίδων, πού, όπως λέν, έναν καιρό μητέρα Έκει όλες τις έγέννησε πανώρια ή Άρμονία,

Άντιστροφή: Κι' απ' του άμαρφοτρυγούμενου του Κηφισού την (κοίτη

Πήρε κ' έδρουσεώλησε τη χώρα ή Άφροδίτη, Γλυκόπνεες εύρες γύνοντας κι' όπως τό λέν ακόμη, Φορώντας ροδοστέρνα μυρόβολο στην κόμη, Τους έρωτές της στέλνει έδώ, κάθε σαρό να εύφραίνουν Και να βοηθώνε τους καλούς καλύτεροι να γένουν, Στροφή:

Λοιπόν μιá παιδοφορονισα κακούργα σαν και σένα Ποιάς τόπος μ' ίερά

Τών ποταμών νερά, Η ποιά φιλόξενη, ποιά γή

Θά να δεχτή απ' τά ξένα; Άκου και σέψου τί πληγή

Θανοίξης στα παιδιά σου, Ποιά φόνος έσύ πρωτάκουστον έτολμησες, σταγάσου!

Παρακλούμε σε όλες μας, στα πόδια σου περμένες, Μή βάζεις χέρι φονικό στις ίδιες σου τις γένες!

Άντιστροφή: Από πού θά πάρη ο νοός σου και τό χέρι κ' ή καρδιά σου

Τόσο θάρρος τό μαχαίρι να βυθίσης στα παιδιά σου; Και πώς τις μαιές σου επάνω στα παιδάκια σου

Άκλουτ' άδικοσφαγμένα νάν τά ιδής χωρίς να φρίξης; Στα ποδάκια σου σαν πέσουν, λέω, θάν τά ψυχοπνέ-

Και τό χέρι σου να βάψης στο αίμά τους δε θά μπο-

ρέσης. (άκολουθεί)

ΚΡΑΣΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Άπ' τά άμπέλια του κ. Κ. Α. Στασινόπουλου.

Φυσικά και άνόθετα

Πουλιούνται όδός Ζήνωνος 4 Β.

Table with 4 columns: Wine name, Year, Price per liter, Price per 60 liters. Includes entries for Μαύρο του τραπέζιου, Κόκκινο, Άσπρο, and Μοσκάτο γλυκό.

Πουλεί και πλιότερα κρασιά σε μπουτίλιες. Στέλνονται στο έξωτερικό σε βαρελάκια 25, 50 και 100 όκαδώνε σ' όποιον προκαταβάλει την αξία του κρασιού. Τά ναύλα και τά φρελάκια είναι σε βάρος του άγοραστή.

Στό έξωτερικό μπορεί να στείλη και μεταινάτο της Αττικής με 60 λεπτά την όκα.

Ίδιαίτερο όυστατικό. Ο κ. Κ. Στασινόπουλος δίνει δέκα χρόνια τό κρασί πού χρειάζεται ο Εύαγγελισμός, τό μεγαλύτερο και καλύτερο νοσοκομείο της Άνατολής.